

Mette Frederiksens grundlovstale

Taler

Mette Frederiksen
Statsminister

Dato

5. juni 2022

Sted

Slangerup

For nogle år siden besøgte jeg Skipperskolen i Skagen. Jeg mødte fremtidens skippere og skibsførere. Men også nogle af de lokale fiskere var mødt frem.

En af fiskerne konstaterede tørt, at vi på Christiansborg var uenige om, hvor mange fisk de måtte lande. Han lagde heller ikke skjul på, hvem han var mest enig med. Og jeg tror ikke, det var mit parti...

Men han sagde så noget i retning af:

"Kan I ikke blive enige om et eller andet kompromis? Så jeg ved, hvad jeg har at gøre med. Kan jeg investere et nyt millionbeløb i en ny kutter? Kan jeg regne med, at de nuværende betingelser gælder nogle år frem?"

Det er ord, der går igen i vores samfund. Danskerne stemmer på et parti eller en kandidat på valgdagen. Men derefter forventer de løsninger og samarbejde.

Og det er ord, som det er værd at dvæle ved på en grundlovsdag som i dag. Hvor det nu er tre år siden, at danskerne valgte et nyt flertal.

Det er blevet en hel anden valgperiode, end nogen kunne have forudset. Først en global pandemi. Så en krig i Europa. De største kriser i mange årtier.

Det har været en hård tid. Med mange svære beslutninger. Men vi har alligevel valgt at stå sammen. Menneske og menneske imellem. Og politiker og politiker imellem.

Danmark er et af de lande i verden, der har haft den laveste overdødelighed. Vi har den højeste vækst i næsten 30 år. Og aldrig før har så mange mennesker været i arbejde.

Alle i vores samfund har lod og del i dén bedrift. Tak til virksomhederne, der tog et ansvar, som var langt større end deres egen bundlinje.

Og tak til vores fagbevægelse, som påtog sig et kæmpe ansvar for både lønmodtagerne og for virksomhedernes ve og vel.

Væk var særinteresserne. Alle bøjede sig mod hinanden. Og vi kom igennem!

Også Folketingets partier bør være stolte over den bedrift. De mange beslutninger, vi tog i fællesskab. Det var ubetrådt land.

Og jeg vedkender mig de fejl, der blev begået undervejs. Men resultaterne taler for sig selv.

Kriserne har fyldt – og fylder. Men dansk politik har ikke stået stille på andre vigtige områder.

Tag klimaet. Sammen med SF, Radikale Venstre og Enhedslisten har vi besluttet verdens nok mest ambitiøse klimamål.

Inden 2030 skal vi reducere vores CO₂-udledninger med 70 procent.

Status – her kun tre år efter. Med det vi allerede har besluttet og de forslag, vi har lagt frem. Så er vi faktisk – på kun tre år – nået to tredjedele af vejen mod de 70 procent.

Vi har sikret mere skov, mere vild natur, mindre plastik og mange flere grønnere biler. Og internationalt har vi igen fået placeret Danmark dér, hvor vi skal være.

Ikke kun ambitiøse på egne vegne, men også på vegne af resten af verden. Nordsøen skal levere grøn strøm til hele Danmark. Og i fremtiden mere end halvdelen af al havvind i hele Europa.

Når vi kan nå så meget på tre år. Så tænk på, hvor langt vi kan nå i en ny valgperiode. Hvis der stadig er et grønt, ambitiøst politisk flertal.

Og klimaet er ikke det eneste, vi er lykkedes med. Vi har sikret, at pengene følger med, når vi heldigvis bliver flere børn og ældre. Børnehaver og plejehjem skal ikke starte hvert år med at skære ned.

Centraliseringen er endelig blevet udfordret. En læreruddannelse i Svendborg. Et skattecenter i Frederikshavn. En ny nærpolitistation i Struer. En sundhedsreform, hvor hele landet nu kan se frem til nærhospitaler.

Og Arne. Og de mange andre, der har haft et langt og hårdt arbejdsliv. De har nu retten til at trække sig tidligere tilbage.

I dag er det grundlovsdag. Vores demokratis festdag.

Som politiker handler dagen og vejen ikke først og fremmest om sig selv. Minister betyder at være undergivet. At være tjener. Jeres tjener.

Og derfor er de politiske resultater for landet det afgørende. Socialdemokratiet har gjort det efter valget, som vi sagde før valget.

Vi har samarbejdet på kryds og tværs i Folketinget. Alle partier, ja vel sådan set alle mandater har været med i en eller flere aftaler. Flere end 300 aftaler er det blevet til.

Nogle med vores parlamentariske grundlag. Vi har realiseret store dele af det forståelsespapir, vi aftalte efter valget.

Andre aftaler er indgået med de blå partier. Det er blevet sværere at opnå dansk statsborgerskab. Og der er styr på hvor mange mennesker, der kommer til Danmark.

Præcis som vi lovede det før valget. Men langt de fleste aftaler. Faktisk 9 ud af 10. De er indgået bredt i Folketinget. Henover den politiske midte.

Og derfor, for at vende tilbage til ordene fra fiskeren i Skagen. På mange områder er der nu en tryghed og en sikkerhed for alle jer, der påvirkes af det, der besluttes på Christiansborg.

De brede aftaler består. Også efter et valg.

På en grundlovsdag som i dag. Kan vi godt fejre, at det samarbejdende folkestyre lever i bedste velgående.

På trods af de hårde ord, der også er blevet sagt fra tid til anden. Som sikkert bliver endnu mere voldsomme i takt med, at vi nærmer os et valg.

Så husk, at regeringen kun var få dage gammel, da vi første gang blev kritiseret for ”magtfuldkommenhed”.

En kritik og et ordvalg, der er blevet gentaget igen og igen. Men er det nu også helt rigtigt?

Hver eneste morgen, når en minister står op. Også på en søndag som i dag. Så skal han eller hun ud at finde 90 mandater.

Socialdemokratiet har ikke et flertal selv. Og det er måske egentlig meget godt. For det betyder, at vi skal forhandle. Dag og nat.

I danskere har det med at sammensætte Folketinget på en måde, der kræver, at vi arbejder sammen. Og tak for det! Det gør resultaterne bedre.

Men gør det regeringen ”magtfuld”? Jeg synes først og fremmest, at det gør politik og samarbejde magtfuldt. For det, der i hvert fald er helt sikkert.

Det er, at man hverken kan bekæmpe klimakrisen eller tackle de helt store udfordringer for vores samfund. Hvis man omvendt er magtesløs.

At vi i onsdags skulle til folkeafstemning. Det var en beslutning, som vi traf sammen med Venstre. SF. Radikale. Og Konservative.

Konfronteret med en krig i Europa. Så satte vi os sammen. Lagde de sædvanlige uenigheder til side.

Vi besluttede os for, at Danmark skal øge udgifterne til forsvar og sikkerhed til

to procent af vores bruttonationalprodukt. At vi vil gøre os fri af den afhængighed, vi alt for længe har haft af russisk gas.

Og vi anbefalede danskerne at afskaffe vores forsvarsforbehold. Det erklærede 66,9 procent af vælgerne sig enige i.

Det er første gang, at vi afskaffer et af de fire forbehold. Med det største flertal nogensinde i en EUfolkeafstemning. I samtlige valgkredse stemte danskerne ja.

Det er et ”ja”, som vi passer godt på. Og det er en tillids erklæring. Til det samarbejdende folkestyre.

Før sidste valg sagde vi socialdemokrater, at der ikke er ét parti, vi kan gøre alt sammen med. Men at der til gengæld er mange partier, vi kan gøre meget med.

Det har vi nu bevist i tre år. Derfor er det tid til at gøre status. Og i dag, hvor der højst er et år til næste folketingsvalg. Så er det også tid til at se frem.

Når valget udskrives – og bare rolig, det bliver ikke i dag. Men når det sker, så går vi til valg på, at regeringen kan fortsætte. Med den klare ambition, at vi igen kan formidle et bredt samarbejde i Folketinget.

Og med en klar retning. Vi skal sætte endnu mere turbo bag den grønne omstilling. Holde fast i en ansvarlig økonomisk politik. Hvor endnu flere kommer i arbejde. Så vi kan sikre, at der fortsat er råd til velfærd. Og til sociale forbedringer.

Vi vil en omfattende frihedsreform i den offentlige sektor. Til gavn for os, der har brug for velfærden og til gavn for alle jer, der hver dag leverer den.

Og så skal vi ikke mindst håndtere, at priserne stiger, fordi inflationen er tilbage i Europa. Benzin, gas og fødevarer tynger nu familiernes budget på en helt anden måde, end vi er vant til. Jeg ved, det er svært for mange. Og det skal selvfølgelig stå højt også på den politiske dagsorden.

Vi inviterer alle partier med i et bredt samarbejde om de næste store

beslutninger for vores land.

For med den skæbnestund, som Danmark og hele verden befinder sig i. Så er der brug for en regering, der tør tage ansvar. Og træffe de nødvendige beslutninger. Som kan skabe resultater. Få det til at ske.

Kan det også være en regering henover den politiske midte? Det vil jeg gerne åbne for en diskussion af.

Jeg synes, at det nationale kompromis om Danmarks forsvar og sikkerhed viste. At vi for alvor kunne træffe fremsynede beslutninger.

Den pligtfølelse, der kendetegnede Jakob Ellemann-Jensen. Pia Olsen Dyhr. Sofie Carsten Nielsen. Og Søren Pape Poulsen.

Den pligtfølelse. Og vilje til at tage ansvar. Den tjente Danmark godt.

Usikre tider kalder på sammenhold. Og på ansvarlighed. Og vi lever unægtelig i en mere usikker tid. Kriserne står i kø.

Som statsminister må man aldrig være bange for at tage ansvaret på sig. Det er sådan set en del af opdraget, hvis man bliver betroet ansvaret for at stå i spidsen for det her fantastiske land.

At stå fast, når det er nødvendigt. Og aldrig. Aldrig lade sig presse til beslutninger, der er forkerte for Danmark.

Det har været min ledetråd de seneste tre år. I alle de beslutninger, vi har taget. I håndteringen af de globale kriser, der har ramt os.

Dét ansvar er jeg parat til at påtage mig igen. Om muligt også gerne for en regering, der består af partier fra både rød og blå blok.

Det vil selvfølgelig kræve, at den politiske fællesmængde er stor nok. Det ved vi ikke, om den er.

Men er det helt skørt at afsøge muligheden? Det synes jeg ikke. I en tid, hvor der

er nogle, der gerne vil splitte. Så er vi nysgerrige på, om der kan bygges bro henover de grøfter, der traditionelt er i dansk politik.

Man kan kun lede et land. Hvis man kan samle et land. Tak for ordet. Og rigtig god grundlovsdag.

Kilde

altinget.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Grundlovstale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-grundlovstale-2022>